

telbetetlen és oly szenvedélyes, mint a minót csak a költők fantáziája képes megteremteni. Nagysága mérhető az érte hozott áldozatokon. Milán feloldozta az emberi dicsőség legdicsőbb példáját, a királyi koronát, hogy szenvedélyét kioldhassa. Most is egyenesen teljes sulyával harcolt volt híveivel és azon van, hogy visszatérését Szerbiába megtagadja, vagy ha meg nem gátolhatja, megjeleneit ártalmatlanná tegye.

Erdélye tekintetében határtalan és vissza nem riad a személyes megtorlás, a tragikus fenyegetés legvégösszűrését sem. Nemcsak a volt király harcol hazája és dinasztiája érdekében a volt királyné ellen, a ki előtte ugyanazonos a szerb függetlenség megőrzésével, az általa királyságra emelt Szerbiának orosz szatrápiává való lealacsonyításával, hanem harcol a királyi mellősségben megsértett férfi a hajlathatatlanság, makacs és dacos nő ellen s harcol a fia szivért az apa az anyával.

Milán ha már egyszer feloldozta trónját s ha személyére nézve lemondott az uralkodás gyönyöréről, nem akarja engedni, hogy a gyűlölt Natália ragadja magához a hatalmat a fiu-király fölött elerendő uralom által. A fiatal király a legmelyebb vonzalommal ragaszkodik atyjához, a ki fiait mindenekelőtt szereti. A királyné baráti természetű csak azt a mest, hogy a fiu oly epedő vágyat érez anyja után, hogy az ellenállhatatlan erővel hat elzárni világról. Nem volna mello a fiu nevére, ha nem szeretne anyját. De szívében az első helyet atyja foglalja el, a ki nem csak trónját engedte át neki, hanem a szeretet legfőbb feltételét gondolkodásával veszi körül, nevelő erkölcsét s anyja anyja megintintásában, hogy még szobáját is megosztja vele.

A mily határtalanly gyűlöli Milán Natáliát, epoly határtalanly szereti fiát. Szívével természeténél fogva érzelmei a legerélyesebb jelenségekben nyilvánulnak. Ily erdély jelenség az anyá és a fiu találkozását, melyhez az utóbbi iránti gyengédségből adta végre beleegyezését.

Milán megengedi azt, hogy Natália szerb földön meglátogathassa fiát, ha elfogadja feltételét. E feltétel a volt királyné címzete van foglalatja. Ha kész Natália elfogadja a neki kijelölt címzést: «Milán volt király elválasztott felesége», akkor visszatérhet rövid időre ugyan, de évenként egyszer, sőt többször is Szerbiába, hogy fiát meglátogathassa. De még ez esetben sem nyervehet befolyást fia nevelésére. A fejedelmi lakban szállást nem nyer, nem lehet föllyon fia körül, hanem csak látogatásainak brochében részesülhet.

Ezen feltételekkel járul a szerb küldött Julabna, Natália színe elé. Nem valószínű ugyan, hogy Natália e feltételeket elfogadja. Ha belenyugszik a «nemme divorsus», az «elvárt hitves» címzete, akkor elismerte az elválasztó aktus törvényességét, vagy legalább meghajolt a bevezető tony előtt. Ez Natália nem teszi meg, mert nem akarja visszazárni Milánnak a szabadságot, nem akarja szét tépni önkre azokat a láncokat, melyek Milánnak összeháttak, s melyek valóban sem az egyik, sem a másik házastársra nézve nem bizonyultak rószalancoknak.

De ha elfogadná is a feltételeket, Milánnak a fia iránti szeretetből tanúsított engedékenysége, könnyen valnánekk vezetéste a fiatal király jövő fejlődésére. Igaz, hogy az ifjú király komoly és korát meghaladó felelősséggel áldott meg. Azonban a legmelyebb szívet is megmozgató az, hogy naponta küzdjen kell a legellenettebb érzelmeikkel, hogy naponta üjből valasztni kell apa és anyá közt. S vajon ki tudna előre mérlegelni azt, hogy minő hatása lesz azoknak az eszméknek, benyomásoknak engedő elméjére és érzelmére, a melyeket anyai csók és ölelés közben csépetget majd Natália léleke.

át orosz hűbéresi jelvényre. Mint ember szeretheti apját, anyját, habár ezek gyűlölik is egymást. Mint király azonban egyet szeressen mindenk fölött: hazáját; egyet őrizzen mindenk fölött: hazája függetlenségét.

Neki és hazájának sok keserű órá, sok nehéz megpróbáltatást fog még szerezni a fejedelmi szülőknek a történelemben példáját ritkító gyűlölete. Nincs emberi erő, mely töle elvehetné a keserű parharat, mert Milán és Natália kölcsönös gyűlölete engesztelhetetlen. De találhat a sok keserűségért kárpótlást. Igyekeznek népel boldogítani és kárpótolja magát népének szeretetével.

Ha az ifjú király és a regesség megvédi Szerbia függetlenségét minden irányban, s ha nem foglalt pártállást a viszálykodó Milán és Natália közt, akkor nem csak Szerbia, hanem az európai béke érdekeit is leghívőbban szolgálja.

VÍDÉK.

* A békésmegegyés aug. 20-án Nagylakon tartotta meg közgyűlését. A békésmegegyés és Zeltinszky Mihály csongrád megyei főispán, essperességi felügyelő elnökele alatt. Az essperesi jelentés felolvasása után a közgyűlés ügyviszű a következő hat évre engedlyangly Dacvár Daniel orsz. képviselőt választotta meg. Legnagyobb vitát provokált s mint ilyen kiemelkedő része volt a közgyűlésnek az **Állami segély** mikénti igénybevétele, melyre nézve a főispán tanács azt javasolta, hogy évenkénti segélyt kérgyen az essperesi főiskola részére a kormánytól. **Adóim** essperes agyalatt fejezi ki az ellen, igyekezteti a közgyűlést, hogy az évi segély igénybevétele autonómia vesélyeztetésével van kapcsolatban. Már pedig ebből engedni nem szabad. Ha időközben tittonk el az évi segélytől, megzavarják az egyensúlyt gazdaságunkban. Alig van iskola, mely a segélyt ama nemel vette volna igénybe. — Jó hazafelnk tartja ő is magát és nem politikai okok vezetik ezen nyilatkozatra, mert a kormány ellen nincs kifogása, de a kormány ne igyekezzék az egyház jogait csontkítani. Kélelőssége állásánál s meggyőződésénél fogva ezt tenni, mert nem akart ember, ki fizetelmestől szavát fölemelje. — **Kemény** Mihály tanfelügyelő azok közé tartozik, a kik az autonómia iránti harczban némi részt vett, de másként fogja fel a mai viszonyokat. Nekünk felelős kormányunk van s nem képes fölteni a nemzetet, hogy engedje a kormányt oda jutni, hogy az autonómia ségese. Mútan az egyház községei nem képesek a középiskolát önállóságú fenntartani, s mútan már is ott vannak, hogy számos iskolában — 2-3 oly tanár kell megütnünk, a kik régi nyugdíjút érdemeltek volna s a kiknek helyén ideiglenes tanárokkal nem pótolhatjuk sokáig a hibákat, ij fizetéssel pedig rendes tanárokat nem fogunk kapni, oda juthatunk, hogy iskolánk nem állja meg a versenyt, ugyanezért figyelemzett arra, miként a kormány részére föntartott jog alig terjed tovább 2-3 tanár kinevezésénél, s mivel állandó segélyt nem kaphatunk oly összeget, melynek 5-600 frt lehetne évi kamúja, ő az évi segélyt óhajlja, annál inkább, mert az essperesség 18 év előtt már léyként nyilatkozott. Drasóczy Lajos vásárhelyi lelkész nem félti az autonómia a kormánytól, mert törvény védi azt, még ha vállalkoznak is miniszter annak megsértésére. A kormány min aligha van nagy kedve ezen dologhoz, mert mindig rossz napja van, nűdön pénz kérték tőle. A tanárok rossz fizetésére való figyelemmel az évi segélyt óhajlja. **Bonka** Gyula szarvasi tanár komoly megfontolás alapján tette indítványát az évi segély iránt és nem személyes érdekét vezette erre. Foglalkoztatja őt már az essperis ur által kijelölt nézet is, de nem terelheti el nézetétől. Az 1883-ik évi törvény különben is csak évi segélyhez nyújt alapot, ezért e mello csatlakozik **Szekács József** (Trautmannsdorf herceg tisztje) kifejtji, hogy egyháznak és iskolának gyuaba voltak, hogy államilagos eszmék ongednek kiföldni, már ezért is alkalmas kell adnunk, hogy tekintsen be ügyünkbe a kormány s gyűződik meg bárki a vádak igaztalanságáról. A közgyűlés további folyamán kisebb jelentőségű ügyeket intézett el.

KÜLFÖLD.

— aug. 22.

Vilmos német császár és felesége Straszburgban van. A császári látogatás fontosságát, az annélkelt tartományok érzelmeinek Németország felé hajlítására, a német lapok különböző nélkül kiemelik. Berlinből azt távirják, hogy az ottani lapok straszburgi jelentései konstálják a fényes és szíves fogadtatást, a melyben a császári pár ott részcsült. Ebben annak jelet lájkák, hogy a Németország és a birodalomhoz való csatlakozás iránti rokonszenv Elzászban növekvőben van.

Csatlakozik hozzájuk a **Times** is, bizonyára a minapi látogatás hatása alatt, midőn így ír: Vilmos császár straszburg fogadtatása azt bizonyítja, hogy Elzász rokonszenvvel viseltetik a császárral. A dolgok Németország által teremtelt rendje ott már lényegesen megszilárdult s bizonyára nagy földhőroddat kellene maga ellen, a ki megkísérelné a fönműlt viszony felbontását. Egyébként pedig a német hírforrások egyszerűen azt konstálják, hogy a császári látogatással járó ünnepek zavartalanly folynak s hogy az ünneplés hangulatot semmi esélyesség tüntetés meg nem zavarta. Azt remélhetleg nem fogják ellentűntetés számba venni, hogy a metzi új birodalmi-tanács képviselő, **Dellés** meg fogja kérni a császárt, hogy az utelvékényezt szüntesse meg, s hogy e kérelemmel fogozza a metzi nök is járulni a császárnéhoz. Az elzász-lotharingiai helytartólanl lefolyt ebedről s az ott mondott pohárköszöntőkről következőben ad hirt a táviró: A Hohenlohe hog helytartó által tegnapi adót ebed igényes lefolyasu volt. A császár testőrhúszár egyruhánly viselt. A császártól balra a császárné, jobbra a helytartó neje; a császárnétól balra a hadeni nagyherceg és a császárral szemben Hohenlohe hog helytartó foglaltak helyet. Hohenlohe hog helytartó az ebed folyana alatt a következő pohárköszöntőt mondotta: Arra kérem felségteket, ongednek meg nekem, hogy e birodalmi tartomány nevében felségteket a loghódolatjelésben és szívből üdvözölhessem s poharamat felségtek egészésegre ürítem. Uram! felhívom önöket, kiáltsek velem együtt: Éljen a császár és a császárné! Az ebed vége felé a császár megköszönte a szíves fogadtatást. Harmadszor idők Straszburgban — mondta a császár — a hol otthoniasan erzi magát s mondja a birodalmi tartományok, Straszburg városának a helytartó és neje életésével végezte. Az ebedhez 65-on voltak hivatalosak. Este a város ünnelesen ki volt világítva, főleg a Broglie-ter és a városáha, hol 9 órakor a város által rendezett ünnepe vette kezdetét, usztak tündéres fényben. A városáha bejáratánál 6 felségteket a helytartó, a polgármester nejevel, valamint Klein államtanácsos és Petri birodalmi gyűlési képviselő nejei fogadták. A polgármester leánya gyönyörű virágokréttal nyújtott át a császárnéknak. Ezután a községtagok üdvözölle 6 felségteket, majd a vidéki polgármesterek, a papság, a tanítótestület, a városi és állami tisztviselői kar s az előléteségek bemutatása következtek. A badeni nagyherceg, a hadügyminiszter és Waldseeo gróf vezekari főnök is jelen voltak az ün-

nenen. Ma a császár megtekintti a 15. dicsásd-czred gyakorlatot és azután a Polygonon tartandó hadgyakorlatot.

Az angol alsóház e hó 19-iki ülésében, mint táviratlag közöltük is már Labouchère két ügyben interpellálta a kormányt, mely interpellációkra sir J. Fergusson azonnal felelt. Az interpellációk az angol diplomáciát képviselőeknek a porosz I. gárdadrágonys ezred mars-la-touri emlékműpelyén való részvételét és a berlini «National Zeitung» egy közleményét illették. Az interpellációk és a kormány feleletei így hangzottak:

Labouchère kérdezi a külügyi államtitkárt, bir-e tudomással a Reuter-ügynökség azon aug. 16-iki táviratáról, mely szerint a berlini angol követség törzskara meglelt az I. porosz gárda drágonys ezred mars-la-touri emlékműpelyén és kiváló részt vett az ezred tisztikara által rendezett fényes reggeli monddt pohárköszöntőkben. Kérli továbbá, hogy ha az államtitkár erről tudomással bír, mint véli a berlini angol követségnek a porosz ezred által a francziák fölött arattól gyűzelem emlékműpelyén való megjelenését meggyőztetnie azon eljárásról, hogy a kormány azzal indokolta Angliának a párisi kiállításról való hivatalos tartózkodását, mert e kiállítás az 1789-iki francia alkotmányos gyűlés százados évfordulójának megünneplésére rendezték, mely feltelet ellérők maguk a francziák nézetei? Sir J. Fergusson: Jelentést vettem arról hogy 6 felségnek diplo-máciát küldött meg, melyek a francziák által adott obé-közményre vonatkozik. Azt kérdézi ennek folytán az ügytisztele méltó gentalmentól, történelmi vártam, a mi igazolható s legjobban értesült körök e nézetét? Sir J. Fergusson: A kérdés csak nyilvánvalólag csak konjektúrán alapszik. Annak jellege kitűnik amaz állításból, hogy a Salisbury-kormány által lete-sített meglapodások követni fogják e kormány utó-ját. (Derűség.) A válasz, melyet a tisztelőre nélem-gentlemnek e hó 19-iki adtam, ma is teljesen fenáll, t. i. hogy 6 felség kormányának eljárását, ha háború kitört, mint a politika minden más kérdésében, csakis ama különös idő körülményei és az ország érdekei határozzák meg. 6 felségnek a kormány nem vállalt semmi kötelezettséget, a mely e irányban korlátozza szabadságát. **Labouchère**: Ugy szabad-e értelemezem, az igen tisztelőre nélem-gentlem-nek, hogy abszolút semmiféle értekezés sem történt e részben (Oh!) az idő alatt, mi a német császár Angliában volt? Sir J. Fergusson: Nem tudom, hogy mi-ről folyt a társalgás a német császárnak osbornai látogatása alatt. Abszurd dolog azonban azt felténni, hogy semmiféle értekezés sem történt.

Az igazságszeretet kedve igaz, szigorú, azt mondhatni, pedáns. A kontinensen a legtöbb államférfi nem értezt volna a felett lelkiismereti furdalást, hogy hasonló esetben azt, a mit tett, egyszerűen eltagadja, hogy ha az állam érdeke az ő nézete szerint, tilja az igazság megmondását. Angliában nagy sulyt helyeznek arra, hogy az igazság betűjéhez akkor is hívek maradjanak, ha a lényegben az igazságot nem mondják ki. Az alsóház tekintetbe vette a miniszterek ez ebbé-ját és megnyugodott feleletükben, nem kulatva tovább a dolgot. Így a «Weser Zeitung», melyet a «Nat. Ztg» Dickenshez és ennek azon magyarázta-taira utal, hogy mit jelent Angliában e kitűzés «parlamentáris értelemben». E t. i. Dickens szerint épen ugy jelentheti a dolgot magát, mint annak ellenkezőjét. S ki a kor történetét közelből tekintli, az nem lesz zaverban a bizonyítékok tárgyában, melyek Dickens állítását támogatják. Nyilvánvalólag az képezi Labouchère nézetét is, ki a Fergusson által mondottakat a ház derűségé közt, egyszerűen valószínűtlennékk jelenté ki. Mi re-szünkürről annak kevésbé akarjuk a Fergusson által mondottakat mérlegelni és egyedül az ő zárszava-hoz tartjuk magunkat, mely szerint abszurd dolog azt fölteni, hogy Osbornében nem történt semmiféle értekezés. Egyébrint Labouchère nem is volt szükséges a «National Ztg»-ra hivatkozni; a «Morningpost», Salisbury közölte, melynek nappal ezelőtől körülbelül ugyanezt közölte.

Boulanger meg mindig bizik sorsa jobbrafordul-tában. E bizalmának adott kifejezést a napokban a londoni francia kolónia néhány szaga elött, kik fölkeresték, hogy tiltakozzanak a francia szenátus ismert telete ellen. Szónokló Henry, e szavakkal vétele beszédt: Az állanlos valóságoknál a nép igazságot fog szolgáltatni, a nép meg fogja bosszullni a rágalmozott tabornokot, a becsules republikánus, az észinte hazait. Boulanger hosszabb beszédben valasztott, melyben a többek közt ezt mondta: «Csak azért nem itélek halálra, mert a törvény nem engedte meg. Én pedig a perő kiindulásakor mindjárt azt mondtam, hogy jelleknek ki egy rendes bíróságot, teszem fel haditörvényszéket, vagy esküdtséket, vagy fényitő bíróságot s mi az első hajoval elutazunk, hogy bíránk előtt meg jelenjünk. E helyett azt tettek, hogy az ügyt rabuk-tak arra a szenatusra, melyet én elűrtöm kívánok. Ma tehát deportációra vagyok itelve la-gatinmal, Rocheforttal és Dillonnal együtt. Ez itelet politikai értelemben halál. Mind a mellett mi jól érezzük magunkat s egy vagy másfél hónap múlva a nép-szavazata az iteletet igazságot fog szol-gáltatni nekünk». Vegül kijelentette Boulanger, hogy ha haditörvényszék elé kívánják állítani meg mo-lis készen áll arra, hogy Franciaországba utazék.

A francia hírlapok arról beszélnek, vajon kettev-telni fogja-e a francia kormány **Boulanger** kiad-tását, s lesz e fogantata a követelésnek? A londoni levelezője ugy okoskodik, hogy a francia kormány csakugyan követelheti a kiadást, minthogy Boulanger közönséges bűnűbenlyen, közpénzek hűlen kezelelésben is elmarasztalták. Politikai büntény miatt a kiadást nem lehet követelni. A kiadást különben sem az angol kormánytól kell kérni, hanem a rendőri bíróságot, a police court-tól es pedig a bowstreet-től, melynek kerületében teny-leg Boulanger lakik. Egyedül a bíróságnak áll jogában a kiadást kerelmet tárgyalni s telet-tentni vagy megtagadni. A police court végzését meg lehet felelbeznii a felsőbb bíróságnal a Queens-beach-nál, melynek itelele döntő marad. A Sola szerint a francia kormány alig határozza el magát arra, hogy Boulanger kiadást a bowstreet bírótól kérje. Ha ugyanis kerelme kiadnak Boulanger-t, ugy pörét egészen ujra kellene tárgyalni, minthogy

ellen nem akartam a harcot felvenni, nehogy az ügyet veszélyeztessem.

— Talán azt akarja mondani, hogy egy asszony van-e? kérdezte a rendőröknek.

— Nem, férfi van vele, látam saját szememmel, felelt Frederick.

(Folytatása következik.)

ellen nem akartam a harcot felvenni, nehogy az ügyet veszélyeztessem.

— Talán azt akarja mondani, hogy egy asszony van-e? kérdezte a rendőröknek.

— Nem, férfi van vele, látam saját szememmel, felelt Frederick.

(Folytatása következik.)

ellen nem akartam a harcot felvenni, nehogy az ügyet veszélyeztessem.

— Talán azt akarja mondani, hogy egy asszony van-e? kérdezte a rendőröknek.

— Nem, férfi van vele, látam saját szememmel, felelt Frederick.

(Folytatása következik.)

ellen nem akartam a harcot felvenni, nehogy az ügyet veszélyeztessem.

— Talán azt akarja mondani, hogy egy asszony van-e? kérdezte a rendőröknek.

— Nem, férfi van vele, látam saját szememmel, felelt Frederick.

(Folytatása következik.)

dig elment a szeretőjevel az «Alhambra»-ba. Egyedül mr. Holdfast maradt oda haza, s így senki se láthatta a gyilkosokat, mikor jötték és mikor elmentek. Valószínűleg maga az öreg nyitott nekik kaput. A szobájába érve Mrs. Holdfast és kísérője már nem alakoskodtak, s olyan közelelekké léptek föl, melyeket mr. Holdfast nem akart teljesíteni. Hogy a két szövetséges közül melyik követte el a gyilkosságot, az talán titok marad örökre, de annyit bizonyos, hogy megölték, s mikor a két gonosztevő eltávozott, a szerencsétlen ember a halállal vívódott. A gyilkosok a saját biztonságok érdekében még szükségesnek tartották, hogy a szomszéd-ságban se lássa őket senki, s hogy a gyilkosság teljesen titkosan maradjon, arra leg-jobb volt, ha a meggyilkolt személye ismeretlen marad. Ezért eltávozasuk előtt kikukattak al-dozatot zsebjébe, s a szobából is eltávolították minden teleirt papíros, a mi esetleg a meggyilkolt személyazonosságának megállapítására vezethetett volna. Ez óvatossági intézkedések után element, s nem mutatkozott többé a véres tett helyének közelében.

Valamivel később, beszélgetés közben talán említette Mrs. Holdfast a kedvese előtt, hogy a férje asztalán látott mindenféle iratotkat, a melyek a kereselésnél nem kerültek elől. Az a gondolat, hogy ezek az iratok még ott vannak a 119. számu ber-házban, s ha valamikor elkerülnek, a bűnösök nyomára vezethetnek, nyugtalanította Pelhamet. Minden áron meg akarta szerzeni azokat az áruló irásokat, s azért a Manx Richard ánévalatt padlás szobát bérelt a Great Porter Square 118. számu házában, a honnan könnyű szerrel átjuthatott a szomszéd háza.

A bizonyítékok sorozata teljes volt, s apja naplójegyzetei olyan egyes bizonyítékok adtak. Frederick kezében, hogy most már nem volt egyéb dolga, mint a gyilkosokat a büntető igazságszolgáltatás köze közzé adni.

Hogy ezt megtehesse, nem volt szabad egy pillanatra se késnie. Már késő éjszaka volt s Pelham már bizonyosan ott fenn volt a meggyilkolt szobájában, hogy utólszor kutasson az iratok után.

Frederick az iratokat gondosan elrejtette a helyő szobába, a hecsülete helyre volt állítva, a neve visszavirva, az esküje beváltva. Ismét előlálhatta jogos helyét a társaságban s tisztelt, becsült nevével és helyzetével adhatott a letárnak, a kit szerette, a ki a helyes nyomra vezette, a kinek a hátróságos tullete lehetőséggé, hogy a bűnösök kezelebbe kerüljenek, hogy bosszullatlan nem folyt apa vére.

— En magam adom át őket az igazság kezébe, mondotta Frederick magában. — Legalább az egyik a gonosztevők közül még ez éjszaka börtönben lesz.

A fellelmet nem ismerte. Maga akarta Pelhamet elfogni, szemelőt-szembe akarta megátnadni. Külön-ben fegyver volt nála és vele volt az igaz-ság is.

Egy pillanattal hallgatózott.

Viharos éjszaka volt; az eső patakokban ömlött. A rendőrökem és pajtásai künn voltak a téren, s

ellen nem akartam a harcot felvenni, nehogy az ügyet veszélyeztessem.

— Talán azt akarja mondani, hogy egy asszony van-e? kérdezte a rendőröknek.

— Nem, férfi van vele, látam saját szememmel, felelt Frederick.

(Folytatása következik.)

ellen nem akartam a harcot felvenni, nehogy az ügyet veszélyeztessem.

— Talán azt akarja mondani, hogy egy asszony van-e? kérdezte a rendőröknek.

— Nem, férfi van vele, látam saját szememmel, felelt Frederick.

(Folytatása következik.)

ellen nem akartam a harcot felvenni, nehogy az ügyet veszélyeztessem.

— Talán azt akarja mondani, hogy egy asszony van-e? kérdezte a rendőröknek.

— Nem, férfi van vele, látam saját szememmel, felelt Frederick.

(Folytatása következik.)

ellen nem akartam a harcot felvenni, nehogy az ügyet veszélyeztessem.

— Talán azt akarja mondani, hogy egy asszony van-e? kérdezte a rendőröknek.

— Nem, férfi van vele, látam saját szememmel, felelt Frederick.

(Folytatása következik.)

ellen nem akartam a harcot felvenni, nehogy az ügyet veszélyeztessem.

— Talán azt akarja mondani, hogy egy asszony van-e? kérdezte a rendőröknek.

— Nem, férfi van vele, látam saját szememmel, felelt Frederick.

(Folytatása következik.)

KLIV. FEJEZET.

Kelapogóban.

Ezekkel a szavakkal végződött a napló. Vissza-fojtott lélegzettel, minden egyből meglepedkedve, olvasta Holdfast Frederick apja utolsó napjaink történetét. Hogy mi történt a papírosok erejtése után, azt Frederick tisztán és világosan látta. Mrs. Holdfast azt órakor meglelt az «ügyvédő»-ben, a ki nem lehetett más, mind a gaz Pelham. A szerencsétlen véletlen ugy akarta, hogy ezen az estén csak egyetlen ember volt az egész házában, az ki-nek életlenül kellett elszakadni. A gazdagasszony és a lakói mind lakodalmra mentek, a szobalány pe-

KLIV. FEJEZET.

Kelapogóban.

Ezekkel a szavakkal végződött a napló. Vissza-fojtott lélegzettel, minden egyből meglepedkedve, olvasta Holdfast Frederick apja utolsó napjaink történetét. Hogy mi történt a papírosok erejtése után, azt Frederick tisztán és világosan látta. Mrs. Holdfast azt órakor meglelt az «ügyvédő»-ben, a ki nem lehetett más, mind a gaz Pelham. A szerencsétlen véletlen ugy akarta, hogy ezen az estén csak egyetlen ember volt az egész házában, az ki-nek életlenül kellett elszakadni. A gazdagasszony és a lakói mind lakodalmra mentek, a szobalány pe-

KLIV. FEJEZET.

Kelapogóban.

Ezekkel a szavakkal végződött a napló. Vissza-fojtott lélegzettel, minden egyből meglepedkedve, olvasta Holdfast Frederick apja utolsó napjaink történetét. Hogy mi történt a papírosok erejtése után, azt Frederick tisztán és világosan látta. Mrs. Holdfast azt órakor meglelt az «ügyvédő»-ben, a ki nem lehetett más, mind a gaz Pelham. A szerencsétlen véletlen ugy akarta, hogy ezen az estén csak egyetlen ember volt az egész házában, az ki-nek életlenül kellett elszakadni. A gazdagasszony és a lakói mind lakodalmra mentek, a szobalány pe-

KLIV. FEJEZET.

Kelapogóban.

Ezekkel a szavakkal végződött a napló. Vissza-fojtott lélegzettel, minden egyből meglepedkedve, olvasta Holdfast Frederick apja utolsó napjaink történetét. Hogy mi történt a papírosok erejtése után, azt Frederick tisztán és világosan látta. Mrs. Holdfast azt órakor meglelt az «ügyvédő»-ben, a ki nem lehetett más, mind a gaz Pelham. A szerencsétlen véletlen ugy akarta, hogy ezen az estén csak egyetlen ember volt az egész házában, az ki-nek életlenül kellett elszakadni. A gazdagasszony és a lakói mind lakodalmra mentek, a szobalány pe-

KLIV. FEJEZET.

Kelapogóban.

Ezekkel a szavakkal végződött a napló. Vissza-fojtott lélegzettel, minden egyből meglepedkedve, olvasta Holdfast Frederick apja utolsó napjaink történetét. Hogy mi történt a papírosok erejtése után, azt Frederick tisztán és világosan látta. Mrs. Holdfast azt órakor meglelt az «ügyvédő»-ben, a ki nem lehetett más, mind a gaz Pelham. A szerencsétlen véletlen ugy akarta, hogy ezen az estén csak egyetlen ember volt az egész házában, az ki-nek életlenül kellett elszakadni. A gazdagasszony és a lakói mind lakodalmra mentek, a szobalány pe-

KLIV. FEJEZET.

Kelapogóban.

Ezekkel a szavakkal végződött a napló. Vissza-fojtott lélegzettel, minden egyből meglepedkedve, olvasta Holdfast Frederick apja utolsó napjaink történetét. Hogy mi történt a papírosok erejtése után, azt Frederick tisztán és világosan látta. Mrs. Holdfast azt órakor meglelt az «ügyvédő»-ben, a ki nem lehetett más, mind a gaz Pelham. A szerencsétlen véletlen ugy akarta, hogy ezen az estén csak egyetlen ember volt az egész házában, az ki-nek életlenül kellett elszakadni. A gazdagasszony és a lakói mind lakodalmra mentek, a szobalány pe-

in contumaciam volt a szenátus által elmarasztalva. Ekkor is csupán a közpénzek elkezeltének...

Részlet a királyi: Ma egy egyént fogtak el, ki nagyon gyamus abban, hogy az e hó 18-iki bomba...

Natalia királyné uti terveiről ezt írják Belgrádból: Megvalósul az a hír, hogy az anyakirályné...

A királyné említt látogatásának előzményeiről pedig ezt írják: Mintegy három héttel ezelőtt Milán...

A fűdő-évszakra tekintettel értesítjük t. előfizetőinket, hogy kiadódván a lapot, a következő...

Személyi hírek. Gizella bajor hercegné két leányával Erzsébet és Augustus hercegnőkként...

A perssa sah Budapest. A perssa sah itt tartózkodása alatt a miniszterelnöktől Baross Gábor...

Szent István napja. Maramaroszigetén szent István-napján lobogó-díszben volt az egész város...

Minő hamar? — kérdezé Hamilton, ellesni iparkodva a fiatal leány arczáról valamely önkénytelen...

— Ez ön maga bírhatja meg legjobban, — felelé Hildegarde, alacsony üléséről felkelve: — ha a megválasztás...

— Több mint keblemellen, kinos, fájdalom az reám nézve. — Elhallgatott, majd sielett utána tenni, — egyébként megfogadom tanácsát és holnap utazom.

— Egy hosszú percenél tovább várt, hogy Hildegarde mondjon valamit; egy szó, sőt egy tekintet is megváltoztatta volna e pillanatban összes terveit...

— Rosenbergné többet lamentált az elégnél; szükségének vélte az egész házat mozgásba hozni, annyira iparkodott megnyugtanni Hamiltont összes ruhaneműje rendben lévőre, hogy utána ment szóhoz...

— Jelenre kérem a bárónának tiszteletemet, — szólt Rosenbergné: — igazán nagyon szép volt tőle, hogy amaz estén, — hiszen ön is emlékszik arra, — gyermekemmel hazra hozta kocsiján.

— Arra a bizonyos este visszaemlékezett Hamilton, de az azt az idővel átadását, nagyon valószínűleg, fogja felejtani.

külön hajóval érkezik meg a fővárosba s két napot tölt itt. Miután a salt a bécsi hajóállomásra a király nevében József főherceg, továbbá a kormány nevében a miniszterek, a polgári és katonai hivatalok fejei...

Napoleon Viktor herceg egy érdekes levele. Megírjuk, hogy a francia bonapartista párt e hó 15-én a Napoleon-ünnepet fényesen megünneplelte s az alkalomból vívóraling üdvözölte Viktor herceget, a párt menynél. Viktor herceg most a következő levelet írta: — A párt elnökéhez, Barrai főherceghez: Kedves főherceg! Péjezzé ki melyek az augusztus 15-iki nap egyfordulata alkalmából újabb biztosított adóadások és tántorítatlan hűségük. Üdvözölöm önt, hogy megleghangú beszédében oly erélyvel emlékeztette eszászártnak szilárd tanaira. Tiennyezök év óta egyedül az imperialisták nem szünetek meg visszakövetelni a nemzet jogait, melyeket a mai republikánusok lábbal tapoznak. Erőlködéseim immár nem izollak. A népszavazás eszméje mindennap és minden pártban újabb hódításokat (szesz. Dacára a bukófélék elleni harcok) érkezősorsokainak, Franciaország újabb utat lemond saját szavaik. A császári párt minden időben teljes bizalommal viseltetett a néphez, és esalódságnak nem is lesz kitéve.

Eljegyzés a német osztrái családban. Volt már szó arról, hogy a nassauai örökös hercege, a luxemburgi nagyhercegség leendő trónörököse, a fogja jegyezni Margit hercegnőt, Vilmos császár legifjabbal nővérét. Ezt a hírt most a németországi lapok megörösközték. Mindamellett egyelőre szó sem lehet esküvőről, mert a hercegnő csak tizenhat éves. Legálább két év fog még eltelni, míg ez a házassági terv valóssá válik.

Kossuth-ünnep. Kossuth Lajos nevenapja alkalmából — mint Borszékől írják — nagy ünnepségek fognak rendezni a kies fekvésű fűdőben. A közönség a Kossuth kútnál gyűl össze, hol Kerekes Sándor marosvásártéki tanár alkalmi szónoklatot tart.

A magyarok Párisban. A városi menetjegyiroda által rendezett párisi kirándulásban résztvevő magyarok, mint nekünk Párisból írták, pompásan töltek el ott a nyolc napot. A menetjegyiroda rendezése kitünően bizonyult s a magyarok Párisban a legpompásabb elhatáson részesültek. Kiránduló elölkelők fogadóban érkeztek. Schwimmer Pál az iradónak az egész idő alatt Párisban maradt és minden irányban a legnagyobb előzettséget és figyelmet fejtette ki az utasokk szemban. A társaság egy része — körülbelül 130 ember holnap, e hó 21-én reggel Dieppen át Londonba utazik. Ezt a kirándulást Schwimmer rendezi s gondoskodik, hogy a kirándulók Londonban se szenvedjenek semmiben se hiányt. Sokan még néhány napig itt maradnak, sokan pedig holnap hazautaznak. Ma délután érkeznek meg a magyar mérnökök, a kik külön csoportban előbb Londonba utaztak, s onnét jöttek Párisba.

Szent István napja. Maramaroszigetén szent István-napján lobogó-díszben volt az egész város. A r. kath. templomban Schönherg Agost apát-főesperes infúlálta ünnepelt. Az ünnepi szónoklatot Hossz Lajos szegediekész mondta, azt bizonyított, hogy csak az igazán vallásos ember szeretheti hazáját igazán. A templom szorongásig megtelt az egyes hatóságok képviselőivel: a katonaság és papok, polgárok, egyesületi vezetők stb. A katonaság és papok, polgárok, egyesületi vezetők stb. A katonaság és papok, polgárok, egyesületi vezetők stb.

— Hat Hildegarde is elhagyta készült önt? — Igen, kezdetben sehogyse volt kedvemre a dolog, nem szívesen egyeztem bele és ha Münchenben élnék, meg se engedtem volna, de hát kossa, itt nem valószínű, hogy valaha férjhez mehessen, mert, miután már hűgü kintmő férjhez kötött, Hildegarde nem igen elégednek a mai erdészünkkel, Weidman ural.

— Azt magam se hiszem, — erősíté Hamilton. — Már pedig, miután Hildegarde feltűnően szép, — folytató Rosenbergné, — sőt az utolsó évben nagyon előnyösen meg is változott; egyáltalán nem csodálkozom azon, ha Frankfurtban, vagy Florenczben valakit megbárodina. — Ez éppen nem valószínű, — jegyzé meg Hamilton.

— Vagy ha a öreg Zedwitz gróf meghalna, ki tudja, ha talán újra... — Hamilton palástolhatlan ingerültséggel kezdett fel s alá járni a szobában.

— Látom, hogy ez mind nem érdekli önt, — darálta tovább Rosenbergné, kezére támaszkodva, hogy alacsony, kényelmetlen ülésről fel tudjon emelkedni. — Hogy is kivánhatnám öntől, hogy azzal törődjek, ki lesz Hildegarde férje, hogy meg, vagy egyáltalán, hogy bármelyikünkkel mi történik most már? Néhány hét alatt egészen el fog felejténi mindnyájunkat.

— Mily kevéssé ismer ön engemet, — kiáltá Hamilton, Rosenbergné kezét megragadva, midőn az távozni készült; — én sohase fogom önököt elkeleteni, se azokat a boldog napokat, miket házkiben töltöttem; mert olyan őszintén ragaszkodom önökhoz s az egész családhoz, hogy semmi sem okozhatna nekem nagyobb gyönyörűséget, mintha önökönk, vagy önököt hallhatok bármit. Itt is hagyom önöknek londoni lak-czimemet, azon reményben, hogy úgy ön, mint édes atyja, valamint a gyermekek is gyakran fognak irni nekem.

— Elhiztem szívemből, hogy ön őszintén szeret bennünket, — kiáltott fel Rosenbergné, könybe lábba szedve, — de azért higgye el, még sem úgy, mint a mennyire mi vonzódnak önhöz; no de

— Jétékony adományok. Braumüller Sándor, hont-újfalui földművelő két leányának férjhez mentele alkalmából a kis-csalomji evang. egyháznak a maga részéről 100, — neje, Lackner Elek részéről 100, — anyja Lackner Soma özevény részéről 100, — leányai: Elekka, férjezett Schöpfung György részéről 100, — Ilona: Vajda Miklós özevény részéről 100, — Ida és Klára menyasszonyok részéről 100—100, összesen 700 forintot adományozott. — Kicsaloma az áldott emlékeztető Thányi család kihálta öta nem részesült illet, nemes lelkü adomány gyűjteményében.

— A füstnélküli lóporról érdekes üsmertést közöl a «Famb-Nachr.»-ben egy szakember, a ki mindjárt a czikke elején azt a kisse nagy is németes mondatban alapos megjegyzést tesz, hogy csak idő múltán lehet megbizonyosodni a felől, hogy hány pénzért ez a lópor háborus czlokra. Kétséges ugyanis ez idő szerint, hogy az új lópor tartós lesz. Most még megjárja, de nagyon valószínű, hogy miután minden ország ezzel a lóporral akarja ellátni a hadsereget; nemsokára tökéletesen is akkor már alakjában nem fogják többé használni. A «szakember» első sorban annak az állításnak megy neki, mintha az új lópor a fellobbanáskor nem adna hangot. A ki a fizika törvényeit ismeri, annak tisztában kell lennie azzal, hogy a durranást ép oly kevéssé lehet elkerülni, mint azt, hogy a fegyver ne rugjon. Az e hó 14-iki nagy gyakorlatok alkalmával inkább azt lehet tapasztalni, hogy a durranás nem-hogy nem gyöngébb, de sőt erősebb, mint a másik lópor-nál. Legelőbb a kitérőtelenség nagy előnye a füstnélküli lópor-nak abban van, hogy a célzást rendkívül megkönnyíti, annyira, hogy célzásról a szó szoros értelmében tulajdonképpen csak ezután lehet szó, ha a katonák általában ezt a lóport használják. Ezzel szemben viszont nagy hátránya bizonyos esetekben az, hogy az ellenséges csapatok rajzó helyét sejteti sem lehet a füst seklből, mert hallani ugyan a lövés hangját, de lövés nem árnja el, mint eddig, azt a pontot, a hol a katonáknak a pillanatban volt, mikor lött. Ezen a katonákkal próbált segíteni, hogy még az alizetek egy részét is ellátják a lövés után. Legjobban fogja érezni a füst hiányát a lovasság, mert most már nem fogja magát a lövés után tájékozni arra nézve, hogy hol van az ellenség s megtörténhetik, hogy egyes-nemes bele rohan a veszedelmebe. A hang után ugyanis majdnem lehetetlen biztosan indolni, kivált ha több irányból is egyszerre szór a puska. Mindebből az tük ki, hogy az új lópor legnagyobb veszedelmére a lovasságnak lesz.

— Idegen udvarokból. Olga görög királyné, mint Pétervárdi írják, az orosz czári családdal együtt holnap Koppenhágába indul. A királyné még tovább is Péterváron szándékozott maradni, hogy édes atyjának, a svédorszag királyának, Konstantin nagyhercegnek betegágyánál lehessen, de az orvosok felvilágosították, hogy a nagygyerkez bája oly természetű, hogy szellemi képességeit teljesen elvesztette s ez állapotban meghalhatatlan ideig fog maradni. — A czár egy másik nagyhadjáról, Miklós nagyhercegről is nyugtalanító hírek keletkeztek, kiket már régóta a fülé tájkán van látni bájja, mert valószínűleg operációknak lesz kénytelen magát alávetni. — Liszabonból a portugál udvari körökben jelentik, hogy a lapokban nemrég felmerült ama hír, mely a király egészségi állapotát aggasztónak jelzi, legalább is túljutott. A király már régóta kórházban van; s bája újabb fokozott megtérkezésbe kezdte, de aggodalomra távolról sem ad okot. — Don Carlos portugál trónörökös valószínűleg a trónörökösök kíséretében Turinba, onnan pedig a kiállítás meglátogatására Párisba utazik.

— Zrínyi Miklós-ünnep. A szegedvári olvasóegylet Zrínyi Miklós hős előestéjének 322-ik évfordulójának alkalmából régi hegytelek szokásához képest szeptember 6-án saját helyiségében a kert folyosó kiváltságos és (tűzijáték mellett) ünnepélyt rendez.

— Körház alapító letétele. Maramaros-szigeti levelezők írja aug. 21-éről, hogy a vármegyei kórház alapítóletétele ügyintézésével fog végbenemni e hó 24-én, mikor gr. Teleki Géza belügyminiszter is ott lesz. A kórház — a mint már említettük — 93 ezer forintba kerül és közönséget fog pótolni. Az alapítóletétel mindenesetre nagy ünnepélyre lesz a közönségek.

— A francia polgármesterek Carnotnál. Az a tizenháromezer francia mester, a ki e hó 18-dikán az iparpalotában Páris vendége volt, mai nap testületileg

— Jelenkor a fűdő-évszakra tekintettel értesítjük t. előfizetőinket, hogy kiadódván a lapot, a következő...

— Személyi hírek. Gizella bajor hercegné két leányával Erzsébet és Augustus hercegnőkként...

A perssa sah Budapest. A perssa sah itt tartózkodása alatt a miniszterelnöktől Baross Gábor...

Szent István napja. Maramaroszigetén szent István-napján lobogó-díszben volt az egész város...

Minő hamar? — kérdezé Hamilton, ellesni iparkodva a fiatal leány arczáról valamely önkénytelen...

— Ez ön maga bírhatja meg legjobban, — felelé Hildegarde, alacsony üléséről felkelve: — ha a megválasztás...

— Több mint keblemellen, kinos, fájdalom az reám nézve. — Elhallgatott, majd sielett utána tenni, — egyébként megfogadom tanácsát és holnap utazom.

— Egy hosszú percenél tovább várt, hogy Hildegarde mondjon valamit; egy szó, sőt egy tekintet is megváltoztatta volna e pillanatban összes terveit...

— Rosenbergné többet lamentált az elégnél; szükségének vélte az egész házat mozgásba hozni, annyira iparkodott megnyugtanni Hamiltont összes ruhaneműje rendben lévőre, hogy utána ment szóhoz...

jelenkezett az enoki palotában, az Elyseeben, hogy Carnotnak kifejezte hódolását. Deletán két órákért a roppant testület eleje az enoki palotába s mire az utolsó csapat is megjelenhetett az enoki előtt, idő múlt fel útra. E harmadik óra alatt Carnot szakadt a lanu egy helyben állt s fogadta az egymást sürgető mairek tiszteletét. A fogadás által érdekes jelenetek is fordultak elő, melyek közül feljegyzünk egyet: Bailoux, Cormery község maire-je, egy zászlót bontott ki az enoki előtt. A zászló 1791-ből való francia trikolor. A fehér mezőben egy kard és egy puska van egymáson keresztbe fektetve, közöttük egy buza kévének képe. Alatta ez az irás olvasható: «Szabadon élni, vagy meghalni!» A zászló Cormery községe. A fogadás végzetül a mairek színházába mentek, melyekben tiszteletre ingyen díszszoftok voltak.

— Érdekes kártyakompany. Botrányos dolgról ír a «Sz—i Sz—g» Sárkeresztúron Baross István ref. főtanító iskolájában egy hét óta nagyban folyik hűlgyek és urak közt éjnek idején a kártyázás. Használó murek szoktak lenni — mint a tudósítás mondja — tengerihántások és borszárékor is oly énkedéssel és ordítással, hogy a szegény alantú — kinek éppen az iskolából van egy kis lyuk elkeresztve lakásán, soha nem is alhatik. Eddig e tudósítás, melynek talán meglesz az az eredménye, hogy a t. hűlgyek elég nagyul kének lennek a t. urakat rábírná, hogy legalább az éjjeli kártya-éj szüntessék be.

— Emléktábla-leleplezés. Huber Károly a jeles magyar zeneszerző varjasi szülőházán aug. 20-án nagy ünnepséggel leplezték le az emléktáblát, melyet a kegyelest emelt. A kegyelest ünnepnek nagy és díszes közönség volt, melynek sorában megjelent Huber Károly özevény három gyermekeivel. A hódolgot zeneszerző tanítványai közül, kik az elhunytan ritka tanárt vezették — egyedül Schölszner Andráfi kénesszony volt jelen Pécskőről. Reggel 9 órákor ünnepély mise volt a varjasi szentegyházban, melynek végezte után a nagy közönség a templom előtt sorakozván, az emléktáblához vonult. Itt a varjasi fejedelmé, Kertész J. karmester vezényelte alatt, a gyermekeknek kísérelé mellett a szótartó adta elő. Ezután Klivinyi Antal plébános magyar nyelven, Kelemen Miklós német nyelven tartott emlékbeszédet az elhunyt felett. Erre hihletett a leple az emléktábláról. A leplezés után Huber Károly «Leánykoma című szeg dalu dalát adta elő a férfi dalára, ennek bevezetésével pedig a Kölesse-Hymnus énekelték el. Deletán 12 órákor társasébd volt a Schur-tele vendéglőben, este pedig táncszármag.

— A hypnotizálás veszélyei. Dr. Ziemssen müncheni tanár, a legutóbb tartott lele-bajorországi orvosi gyűlésen, részletesen és behatáran ismertette azokat a káros következményeket, melyek a gyakori hypnotizálás a testre és lélekre jár. Ziemssen a múlt év kórházban rendszeresen megfigyelte a hypnotizmust s a vele járó tüneteket, s arra az eredményre jutott, hogy a hypnotizálás mint gyógykezelés felhagyandó elvétel. A hypnotizálás csak a leonyelűbb szervezetre zavaroknál, akkor is csak ideiglenesen hat jótékonyan; a legtöbb esetben hátrazottan hat. Ha véletlenül használ, akkor is csak a betegség tünetét, járítja el ideig-óráig, de nem magát a betegséget. Az idegátlalmak súlyosabb eseteiben, nehézkornál, a hysteria különféle fajánál pedig határozottan káros ez a «kísérletileg előidézett» elmezavar. A hysteria például, melyet a hypnotizálás céljára a legalkalmasabb betegségek tekintenek, a gyakori hypnotizálás által sokkal rosszabbá fordul s a legtöbb esetben sem érheti a legelőbb állapotba a műsíkba terelők. A hypnotizálás éppen nem azonos, sőt nem is rokon természetű állapot a renes alvással, hanem létszférikai betegség, s a gyakori hypnotizálás ép oly veszélyes, mint a gyakori morphiúm-befekendések.

— A könyvelőmő lövöldözés halottja. A napokban nagyon szerezéseléndt jár Rószlán, a Madarász-tó mellett lévő tanjánj Székerez Antal gazdalmosa. Este kigányvázta a lovát legelni, éjféltől 1 óra tájban pedig maga is utána ment, nem esete-e valami hiba az állatokban. Szomszédja, Takács Vándor, a ki ekkor szótlan a legelőn volt, a sötétben semmit sem látott, csak a lovát ordas szelmelekedé nézte és rápuskázott. A lövés követő langos jayvesztés felvilágosította szörnyű tévedéséről. A szerezéselénd embernek 50 sötét furdott a hallalába s most a kórházban ápolják. A vizsgálat lesz hivatalú kideríteni, hogy csak véletlen tévedésből, vagy szobszódból lötte meg Takács a szomszédját.

— Lelekesválasztás Bukkeszen. A bukkeszi ág. hitv. egyházközség Belohorszkij Gábor bíbcs-szeremi főesperes enklólete alatt aug. 20-án választást meg le-

— Nem — felelé Hildegarde, — habár sokkal szívesebben vettem volna valamely kevesebb értékes emléket, és most már csak azt szeretném, hogy én is viszonzhassam valamit; de hát sajnos, nekem semmim sincs, egyáltalán semmim.

— Hagyja el, — mondá Hamilton némi habozással, — van önnel valamije, mit igen nagyra becsül, noha igazán nem tudom miért; van önnék egy kicsiny titkosatos csescebeseje, mit nagyon óhajtanék birni.

— Nevezze meg s az öné lesz, — szólt Hildegarde hevével. — Hamilton arra a kicsiny, hajból készült karpereczre mutatott újfal, melyet Hildegarde állandóul viselt.

— Ah, az én karpereczemet, — kiáltott fel meglepett tekintettel Hildegarde, — ha épen annyira óhajlja, mindenesetre megkapja.

— Azzal kinyitja karját az ajtón, hogy a gyertya világá épen riáessék s lekapcsolhassa, Hamiltonnak azonban egy tetszett, mintha könyvek csillognának szemében, mikor oda tartotta karját, hogy lekapcsolja.

— Nekem eskis azért olyan becses, mivel ön annyira ragaszkodik látszik köze, — mondá felig mentegetőzve Hamilton. — Mielőtt azonban birtokomba jutna, meg kell mondania, kinek a háját fogom én olyan gondosan őrizni hátralevő életem végéig; remélem, csak nem a Hortense kisasszonyét?

— Nem, — mondá Hildegarde, feleje nyujtva. — Mondja meg hát, kinek a hája ez? — sürgeté a fiatal ember élénken, mivel Rosenbergné súlyos léptei s kulcsainak csörgése inkább hallhatóbbá lón, de még mielőtt a lépcsőhöz ért volna újra ismétlé, kinek a hája?

De Hildegarde felelet helyett hirtelen, ép abban a pillanatban ugrott be szobájába, midőn mostohája gyertyájának fénye arra a helyre vetődött, a hol ő állottak.

Rosenbergné Hamilton ajtaját csukva, Hildegardeot pedig ágya mellett terdelve és fejté kezelve rejtve találta.

Hamilton soha sem gyaníta, hogy az a karperecz, melyet olyan sokáig és komoly gondolatokba mélyedve vizsgált azon éjszakán, az ő tulajdon hajából van forva, melyet akkoriban vágott le Hildegarde, mikor lóról lebukván, fején olyan veszélyesen megsebesült.

Barline ondra 61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

61 138, 61 138,

EGYETÉRTÉS, PÉNTEK, AUGUSZTUS 23.

A gabonaiélet nagyon élénk, csupán zabban van...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

GAZDASÁGI KÖZLEMÉNYEK.

Répakielmő eszközök kiállításra. A hevesme...

Szerkesztői üzenetek.

K. I. Budapest. Vörösmartyán megdőlhet az a...

FELELŐSZERKESZTŐ: Csávozszy Lajos.

IDEGENEK NÉVSORA.

Marchall-szálloda. az angol királyhoz.

Vadászkir. szálloda. Amann J. Apollin...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

Kereskedelmi miniszter fogadja d. u. 2. A fővárosi...

HUNGÁRIA SZÁLLODA.

Akim L. Bész. Krausz G. Zoltán. Abtelek L. Bécs...

Központi szálloda.

Semlari E. Rozsnyó. Simon J. Irat. Gross Gy. Oravicz...

Elhaltak névsora 1889. auguszt. 22.

Zimannok J. 44 é. napoz. I. k. promentör-é. Róder...

Vadászkir. szálloda.

Amann J. Apollin. Csek S. Borozó. Eberl...

Erzsébeti szálloda.

Schlesinger A. Ut-Árad. Növényi M. Vasvári...

Aranyas szálloda.

Szabó P. Horváth. Világi J. Károly. Stojanovics E. Górcs...

Tigris szálloda.

Kincsesy B. M. Tócs. Hegyessy K. Polgár...

Magyar királyi szálloda.

Wuchelich A. Mész. Wollak A. Kapovsz...

Walter Fehérlő szálloda.

Tiszta Gy. T. Jár. Zelenka Gy. Nyakly...

Pannónia szálloda.

Tamásy P. Kolozsvár. Papp M. Kolozsvár...

Magyar királyi szálloda.

Wuchelich A. Mész. Wollak A. Kapovsz...

Walter Fehérlő szálloda.

Tiszta Gy. T. Jár. Zelenka Gy. Nyakly...

Pannónia szálloda.

Tamásy P. Kolozsvár. Papp M. Kolozsvár...

Magyar királyi szálloda.

Wuchelich A. Mész. Wollak A. Kapovsz...

Walter Fehérlő szálloda.

Tiszta Gy. T. Jár. Zelenka Gy. Nyakly...

Első budapesti nyári Orpheum.

Legigazgató: SOMOSSY KÁROLY. Nagyművész-utóza 17. sz. alatt.

Augusztusi műsor: Rosen Emilia és Elena adóvadász németek...

Vizitálás, 1889. augusztus 22-én.

Table with columns for location, arrival/departure times, and other details for the 1889 August 22nd visit.

Időjárás. a m. kir. meteorológiai központi intézet tájékoztató jelentése 1889. augusztus 22-én reggel 7 órakor.

Budapestre érkező és Budapestről induló vonatok.

Table showing train arrivals and departures from Budapest, including destinations like Vienna and Prague.

Szab. osztr. magy. államvasut-társaság.

Table with train schedules for the Austro-Hungarian State Railways, listing routes and times.

Cs. kir. szab. déli vasut-társaság.

Table with train schedules for the Royal Southern Railway, listing routes and times.

Wulf Ede circusza az állatkertben.

Ma nagy előadás. A 117. számú berkocsi. Egy lakodalom akadályokkal. Nagy komik. németjáték.

A budapesti áru- és értéktörzse hivatalos árjegyzései augusztus 22.

Large table containing commodity prices and exchange rates for various goods and currencies in Budapest as of August 22, 1889.

